

- 2) Artykuł 5 pkt 1 lit. a) rozporządzenia nr 44/2001 należy interpretować w ten sposób, że powództwa zmerające do unieważnienia umowy oraz do zwrotu kwot nienależnie zapłaconych na jej podstawie mieszczą się w pojęciu „umowy lub roszczenia wynikającego z umowy” w rozumieniu tego przepisu.
- 3) Artykuł 6 pkt 1 rozporządzenia nr 44/2001 należy interpretować w ten sposób, że w przypadku dwóch powództw wytoczonych przeciwko kilku pozwanym – które mają różny przedmiot i podstawę, oraz między którymi brak jest zależności i wzajemnej sprzeczności – dla zaistnienia ryzyka wydania sprzecznych ze sobą orzeczeń w rozumieniu tego przepisu nie wystarczy, aby ewentualne uwzględnienie zasadności jednego z nich mogło potencjalnie wpłynąć na zakres uprawnienia, do którego ochrony zmierza drugie z nich.

⁽¹⁾ Dz.U. C 260 z 7.9.2013.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 5 kwietnia 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana – Włochy) – Puligenica Facility Esco SpA (PFE)/Airgest SpA

(Sprawa C-689/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Zamówienia publiczne na usługi — Dyrektywa Rady 89/665/EWG — Artykuł 1 ust. 1 i 3 — Procedury odwoławcze — Odwołanie mające na celu spowodowanie uchylecia decyzji o udzieleniu zamówienia publicznego wniesione przez oferenta, którego oferta nie została wybrana — Odwołanie wzajemne wybranego oferenta — Wynikająca z orzecznictwa krajowego zasada nakazująca wcześniejsze zbadanie odwołania wzajemnego i w przypadku, gdy jest ono uzasadnione, uznanie odwołania głównego za niedopuszczalne bez badania co do istoty sprawy — Zgodność z prawem Unii — Art. 267 TFUE — Zasada pierwszeństwa przepisów prawa Unii — Zasada prawna sformułowana orzeczeniem pełnego składu naczelnego sądu administracyjnego państwa członkowskiego — Uregulowanie prawa krajowego przewidujące, że takie orzeczenie wiąże izby owego sądu — Obowiązek izby rozpatrującej kwestię dotyczącą prawa Unii przekazania jej do rozpoznania pełnemu składowi sądu, w przypadku opinii odmiennej od opinii wyrażonej w rozstrzygnięciu pełnego składu sądu — Możliwość lub obowiązek wystąpienia przez izbę z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym do Trybunału)

(2016/C 211/04)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: – Puligenica Facility Esco SpA (PFE).

Strona pozwana: Airgest SpA.

przy udziale: Gestione Servizi Ambientali Srl (GSA), Zenith Services Group Srl (ZS)

Sentencja

- 1) Artykuł 1 ust. 1 akapit trzeci i art. 1 ust. 3 dyrektywy Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane, zmienionej dyrektywą 2007/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r. należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie temu by odwołanie główne – wniesione przez oferenta zainteresowanego uzyskaniem określonego zamówienia, który poniósł szkodę, względnie jest narażony na jej poniesienie w następstwie podnoszonego naruszenia prawa Unii w dziedzinie zamówień publicznych lub przepisów dokonujących jego transpozycji – mające na celu wykluczenie innego oferenta, zostało uznane za niedopuszczalne na podstawie krajowych przepisów proceduralnych, przewidujących pierwszeństwo badania odwołania wzajemnego wniesionego przez tego drugiego oferenta.

- 2) Artykuł 267 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie stosowaniu przepisu prawa krajowego w zakresie, w jakim przepis ten jest interpretowany w ten sposób, że jeśli chodzi o wątpliwość dotyczącą wykładni lub ważności prawa Unii izba sądu orzekającego w ostatniej instancji, która nie podziela podejścia przyjętego w orzeczeniu pełnego składu tegoż sądu, musi przekazać temu ostatniemu ową kwestię do rozstrzygnięcia i tym samym zostaje pozbawiona możliwości wystąpienia z odesłaniem prejudycjalnym do Trybunału.
- 3) Artykuł 267 TFUE należy interpretować w ten sposób, że po uzyskaniu od Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej odpowiedzi na zadane przez sąd i dotyczące wykładni prawa Unii pytanie lub gdy orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej udziela już jasnej odpowiedzi na takie pytanie, izba sądu orzekającego w ostatniej instancji musi sama uczynić wszystko co niezbędne do tego, aby ta wykładnia prawa Unii została wprowadzona w życie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 112 z 14.4.2014.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 14 kwietnia 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione – Włochy) – Malvino Cervati, Società Malvi Sas di Cervati Malvino/Agenzia delle Dogane, Agenzia delle Dogane – Ufficio delle Dogane di Livorno

(Sprawa C-131/14) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Rolnictwo — Wspólna organizacja rynków — Rozporządzenie (WE) 565/2002 — Artykuł 3 ust. 3 — Kontyngent taryfowy — Czosnek pochodzący z Argentyny — Pozwolenia na przywóz — Zakaz przenoszenia praw wynikających z pozwoleń na przywóz — Obchodzenie środków — Nadużycie prawa — Wymogi — Rozporządzenie (WE, Euratom) nr 2988/95 — Artykuł 4 ust. 3]

(2016/C 211/05)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Malvino Cervati, Società Malvi Sas di Cervati Malvino

Strona pozwana: Agenzia delle Dogane, Agenzia delle Dogane – Ufficio delle Dogane di Livorno

Przy udziale: Roberto Cervati

Sentencja

Artykuł 3 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 565/2002 z dnia 2 kwietnia 2002 r. ustanawiającego metodę zarządzania kontyngentami taryfowymi i wprowadzającego system świadectw pochodzenia czosnku przywożonego z państw trzecich oraz art. 4 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one, zasadniczo, mechanizmowi takiemu jak rozpatrywany w postępowaniu głównym, poprzez który w następstwie zamówienia złożonego przez podmiot gospodarczy będący tradycyjnym importerem w rozumieniu tego pierwszego rozporządzenia, po wyczerpaniu jego własnych pozwoleń umożliwiających przywóz po stawce preferencyjnej, drugiemu podmiotowi gospodarczemu, również będącemu tradycyjnym importerem niemającym takich pozwoleń,

— towar jest najpierw sprzedawany, poza Unią, przez spółkę powiązaną z tym drugim podmiotem gospodarczym, trzeciemu podmiotowi gospodarczemu będącemu nowym importerem w rozumieniu wspomnianego rozporządzenia, mającemu takie pozwolenia,